

CRNA GORA SKUPŠTINA CRNE GORE	
PRIMLJENO:	15. VII 20 15. GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	19-6/15-7
VEZA:	
EPA:	886 XXV
SKRAĆENICA:	PRILOG:

СКУПШТИНА ЦРНЕ ГОРЕ
Предсједнику, Ранку Кривокапићу,

Господине Кривокапићу,

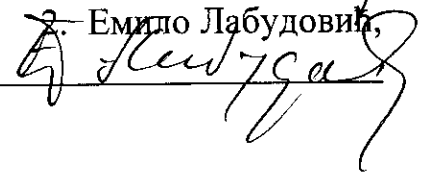
Сагласно одредби члана 93 Устава Црне Горе и члана 151 Пословника Скупштине Црне Горе, достављамо Вам предлог Закона о допунама Закона о социјалној и дјечјој заштити и молимо Вас да га уврстите у дневни ред девете сједнице првог редовног засиједања Скупштине, заказане за 16. јул 2015. године.

Посланици:

1. Др Страхиња Булајић,

2. Емило Лабудовић,

ЗАКОН О ДОПУНАМА ЗАКОНА О СОЦИЈАЛНОЈ И ДЈЕЧЈОЈ ЗАШТИТИ

Члан 1.

У Закону о социјалној и дјечјој заштити („Сл. лист Црне Горе“, бр. 27/13 и 01/15) после ријечи „приликама, дјеце“ додају се зарез и ријечи „односно одраслих особа“.

Члан 2.

Послије члана 117 додаје се нови члан који гласи:

Члан 117а

Центри за дневни и стационарни боравак дјеце, односно одраслих особа са сметњама у развоју из члана 117, став 1, овога Закона (у даљем тексту: лица са сметњама у развоју) формирају се у свим општинама у Црној Гори у циљу подизања квалитета њиховог живота и као подршка њиховом породицама, кроз дневно и стационарно збрињавање.

Центри из става 1 овога члана врше одржавање, односно подизање нивоа способности лица са сметњама у развоју кроз стручни третман, програме и активности, подстичу сензибилнији однос средине према потреби за њиховим већим укључивањем у заједницу, кроз инклузивне програме и активности у локалној заједници и пружају подршку њиховим породицама у циљу квалитетнијег функционисања у заједници.

Право на коришћење услуга центара из става 1 овога члана имају сва лица са сметњама у развоју код којих су сметње дијагностиковане у надлежној здравственој установи, без обзира на године њиховог живота.

Право на стационарно коришћења услуга центара из става 1 овога члана имају лица са сметњама у развоју која немају родитеље и старатеље.

Право из става 4 овога члана престаје када се лице са сметњама у развоју трајно збрине кроз одређивање старатеља, односно смјештај у хранитељској породици или одговарајућој установи.

Држава је обавезна да, у циљу трајног збрињавања лица са сметњама у развоју након смрти њихових родитеља или старатеља, формира социјално – здравствене установе регионалног типа у којима ће се, на одговарајући начин и уз коришћење научно доказаних и провјерених метода, наставити њихово лијечење и одржавање задовољавајућег квалитета њиховог живота.

Начин и динамику формирања центара из става 1 овога члана и установа из став 6 овога члана, утврђује министарство надлежно за послове социјалног старања.

Члан 3

Прописи из члана 117а став 7 овога закона донијеће се у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овога закона.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу Црне Горе“.

- О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е :

1. Уставни основ за доношење закона:

Уставни основ за доношење овог Закона садржан је у одредби члана 16 тачка 1, став 5 Устава Црне Горе, којим је прописано да се законом, у складу са Уставом, уређују и друга питања од интереса за Црну Гору;

2. Разлози за доношење закона:

Основни разлог за доношење овог Закона садржан је у друштвеној обавези да се лицима са сметњама у развоју пружи максимална подршка у свим аспектима њиховог живота како би се, у максимално могућој мјери, унаприједили услови у којима та лица бораве, сарадња са њиховим биолошким или хранитељским породицама, медицински и стручни третмани којима се подиже квалитет њиховог живота и стварају повољнији услови за њихову социјализацију у друштвену средину. Ова брига друштва нарочито је неопходна лицима са сметњама у развоју након што напуне 27 година живота када им, према до сада важећим условима у дневним центрима, престаје право корошћења њихових услуга. Ипак, важнија и од тога је обавеза друштва да нормира и створи законске, материјалне, смјештајне и све друге претпоставке како би се за лица са сметњама у развоју обезбиједили услови за наставак бриге и старања након смрти њихових биолошких родитеља или старатеља. Држава мора, колико год то било скупо, да створи услове за трајан али и одговарајући и на највишим медицинским и социјалним нормама заснован смјештај и медицинску његу. Стога сматрамо да је било крајње неопходно и више него рационално донијети прописе којима се ове обавезе успостављају као обавезе државе и друштва у цјелини јер оне, обимом и сложености, превазилазе финансијске и сваке друге могућности породица или старатеља лица са сметњама у развоју.

3. Усклађеност са правним тековинама Европске уније и потврђеним међународним конвенцијама:

Европска законодавна пракса везана за ову проблематику није стандардизована и разликује се од државе до државе али, како постоји више међународних конвенција које штите права лица са сметњама у развоју и налажу посебно старање о њима, све државе европске уније имају у свом социјалном законодавству норме којима се гарантују посебна права ових лица и њихових породица. Стога је било немогуће позвати се на неку посебну праксу европског законодавства а норме међународних конвенција и декларација су општег карактера тако да је истовремено и лако и тешко наћи директну везу са њима. Ипак, увјерени смо да су предложене норме овога закона у складу са најпозитивнијим решењима оба правна извора.

4. Процјена финансијских средстава за спровођење закона:

У почетној фази спровођења овога закона, кроз измјену постојећих и доношење нових одлука и прописа, нијесу неопходна додатна средства јер ће се права из овог закона користити у оквиру постојећих дневних центара и институција. Касније, како би се у свим општинама формирали дневни центри са могућношћу стационарног боравка лица са сметњама у развоју, као и изградили регионалних центара за њихово трајно збрињавање, биће неопходно планирање додатних средстава како у Буџету Црне Горе тако и у финансијским плановима локалних самоуправа.